

EL VILANOVÍ

SETMANARI D'INTERESSOS LOCALS

PREUS

Un mes, 50 cèntims.
Número solt, 10

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Carrer de Santa Madrona, 21

Dels treballs publicats en són responsables els seus autors.

No es retornen els originals.

FULLS

EL PORT

Un dels projectes que hi ha per a la seva realització és el del nostre port, quines obres son ja començades i visitades diàriament pels vilanovins que volen veure d'apropr com va avançant el primer mur de blocs de roca ferma, a cada un dels quals hi ha un munt de sentiments i afectes de l'ànima vilanovina.

Des de mon casal albirava temps enrera un horitzó gris i donava per descomptada la realització d'aquest projecte, com albiro la d'altres que hi ha en perspectiva, mes ara l'horitzó s'ha tornat més clar i veig ja que lo somniat de molts anys ençà és una realitat verídica.

He vist d'apropr aquelles obres fonamentals, i, encara que, en comparança de lo que podrà ésser el nostre port el dia de demà, venen a ésser passos de formiga lo que avui s'està fent, no per això m'he desil·lusionat, i s'ha eixamplat mon cor quan ha passat per ma imaginació aquella cinta cinematogràfica del fumerol dels barcos, i els tocs de sirena, i el tràfec de la carga i la descarga, i el vaivé de les grues, i els viatges de recreo des de Sant Cristòfol a Sant Gervasi amb petites barquetes, i el volejar de les banderetes a les astes dels barcos i velers en dies de festa, i el moviment comercial de nostres indústries, i aquell antic tràfec de l'embarcació de vi a les Amèriques que enriqué la nostra vila i en general la comarca del baix Penedès.

Me direu que soc massa optimista i que ni els nostres nens veuran la realitat de lo que jo somno, que

vull comparar el nostre port al de una gran ciutat; però, ¿què més voldriem tots els vilanovins sinó que nostra vila pogués assemblar-s'hi? Ja sé que les obres d'un port mai s'acaben. Aquesta obra és com el mar que, com més n'hi donen, més se'n engola. Treballem per a que no acabi seguint un petit port de refugi; ha de semblar-se a la de les grans ciutats; així la nostra indústria creixerà i tal volta recordant-nos més de nostra preponderància ens oblidarem més de les trifulques polítiques que moltes vegades ens enriqueixen.

I la cinta cinematogràfica del nostre pervindre va passant per la meua ment i van renovant-se els quadres, i les impressions que en rebo son cada moment més falagueres. Així com el sol va escampant sos raigs benefactors sobre els prats verdsos, i la pluja va regant les sembrades i els blats es tornen més xamosos i els ceps van traient ufanosos brots, així també el nostre port creixerà en esplendidesa i atraurà a nostra vila el comerç dels pobles del contorn, i si en altre jorn els omnibus lligaven dues comarques, i les circumstàncies del temps o altres factors deixaren nua la via de Vilanova-Igualada, vindrà el temps venturos en que el brancam dels arbres de ambdues comarques, avui despullat per les fredors de l'hivernada, tornarà joiosament a vestir-se de primavera i fruitar abundantment, mentres veurem aixecar-se la fumera del ferrocarril secundari per damunt les serralades del «Montgrós» i el «Coll de l'àliga».

PATRICI.

Una vilanovina il·lustre

No havia aparegut encara nostre setmanari a la llum pública quan va ocórrer la mort de nostra compatriota D.ª Agna Raventós, viuda de Saurí, car de publicar-se ja allavors, EL VILANOVÍ no hauria pas deixat passar per alt el tribut mereixedor a la digna dama que tan aimava la seva pàtria volguda.

EL VILANOVÍ, doncs, no vol restar mut davant les despulles de D.ª Agna, i essent com és nostra missió parlar de tot ço que ens enalteix, és just llençar un cant d'enyorança per una dama que meresqué en vida les lloances dels que amb més delit fomenten les obres d'engrandiment de nostra vila.

D.ª Agna Raventós, era una ànima ferventa i d'una espiritualització envejable; els cecs de l'Empar de Santa Llúcia li restaven reconeguts per les obres que havia portat a terme a favor d'ells, i tots nosaltres, els vilanovins de cor, l'hem de reconèixer com una vilanovina il·lustre i d'una empena patriòtica. Que parli, sinó, la urbanització de Ribes Roges quina iniciativa sortí de la seva ment, iniciativa que devia reportar-li els consegüents entrebancs i enveges personals, que sempre n'hi ha quan se tracta de obres tan grans com la construcció d'uns xalets de l'importància dels que tenim en aquell troç de vila. Nostra compatriota tirà avant la seva obra i mercès a la seva constància apoiada per l'immensa majoria de vilanovins, donà començ a una millora d'urbanització que ha d'ésser fitada amb lletres d'or en les pàgines de nostra història.

L'obra n'és començada i son ara els bons patricis els qui l'han d'acabar, urbanitzant el troç comprés entre els actuals xalets i l'ermita de Sant Gervasi, millora que ha de reportar a nostra vila un immens benefici comercial, amb la continuació de nous xalets que seran l'orgull dels pobles de la costa catalana.

Descubrim-nos davant les despulles de D.ª Agna, i siguen aquestes ratlles un humil tribut a la que podem donar-li el títol de vilanovina il·lustre.

C.

Crònica de Sant Pere de Ribas

Me demaneu, senyor Director de EL VILANOVI, una petita crònica d'aquest poble per mi tan aïmat, i no puc negar-m'hi després d'haver passat ullada pels dos primers nombres que han aparegut a la llum pública i que han sigut del grat de bastants conveïns. I no puc negar-m'hi tampoc, ja que existeix una relació d'amistats i de comerç entre Vilanova i Ribas. Dos pobles unificats per l'esperit patri que es donen les mans per sobre les petites serralades que ens rodejen quin centinella altívol, el «Montgrós», ens guarda de les malvestats dels que vulguen escometre'ns.

Moltes coses voldria dir-vos de lo que aquí tenim, de lo que aquí realitzem, de lo que aquí portem a terme, malgrat i ésser un poble de reduïda importància en comparació del vostre, i penso fer-ho sovint, en primer lloc per a que els vilanovins que d'aprop o de lluny els lliguin relacions amb nosaltres s'enterin de lo nostre, i en segon lloc per a enterar també de les nostres empreses o del nostre moviment als ribatans residents en aqueixa vila.

A uns i altres els enteraré, aixís, en llenguatge de casa, que és el més germanívol i per mitjà d'ell ens fem entendre millor, de quelcom de lo que aquí passi, poguent-los per endavant fer saber que estem preparant un nou casal per l'Ateneu, quines obres van adelantant amb molta rapidesa. Aquest casal es construeix en el lloc conegut per «La Fassina» quin propietari és l'acreditat comerciant en vins En Pau Ferret. I que dintre

poc se donarà començ a l'enderroc de les cases d'enfront de la Casa del poble, entre les que hi ha instal·lat l'actual Ateneu, a l'objecte de que hi quedi una espaiosa plaça, quines obres son totes a càrrec de l'Ajuntament qui està vetllant pel progrés de nostre poble.

També ha de construir-se un nou Escorxador que reuuirà totes les bones condicions d'ornat i d'higiene, quals plans son bellament traçats per l'intel·ligent arquitecte vilanoví D. Josep Font i Gumà.

Aquestes eren unes millores que convenia portar a terme, puix ens feien falta, i els ribatans han rebut amb joia.

Més endavant penso donar més detalls.

* * *

És un fet, segons m'asseguren, l'associació de nostres pagesos a l'objecte de millorar la seva situació en l'art agrícola. Aquesta nova associació s'ajuntarà amb la que hi ha projectada a Vilanova i Cubellas. És d'esperar que el millorament de nostres pagesos no voldrà significar el trencament de relacions entre ells i els propietaris com equivocadament en molts pobles succeeix quan se tracta d'aquesta mena d'associacions.

* * *

Plau-me, Sr. Director d'aquest simpàtic setmanari vilanoví, posar-me incondicionalment a la seva disposició en tot allò que pugui lligar estretament les relacions entre aquets dos pobles que tant s'estimen, i siga a abdós altament beneficiós.

EL CORRESPONSAL.

Noves i comentaris

Amb motiu de les circumstàncies actuals ens veiem obligats a publicar solament dugues pàgines de nostre setmanari, confiant que nostres subscriptors i llegidors ens ho pendran de grat, no obstant aquest deute que tenim contret, quedarà compensat amb la publicació de nombres extraordinaris que penssem donar a la llum pública.

* * *

El passat diumenge tingué lloc la anunciada reunió general en el Orfeó Vilanoví a l'objecte d'aprovar alguns articles del Reglament que han sigut modificats.

Començà l'acte a les quatre de la tarda, i exposat pel Sr. President el motiu d'aquella reunió, el Sr. Secretari llegí els nous Estatuts que deuen presentar-se al Govern Civil per a la seva aprovació, i després de fetes lleugeres esmenes per alguns senyors socis, quedaren aquells definitivament aprovats.

Es llegí després el Reglament interior, també en part modificat, del qual se'n llegiren sols vuit articles que foren aprovats per la general després, també, d'haver-hi fet quiscuna modificació, acceptada i aprovada per la majoria.

Essent ja hora avançada i preveient la Directiva que no era possible en aquella reunió donar lectura als demés articles restants del Reglament i procedir a la seva discussió i aprovació, s'acordà aplaçar-la per al diumenge següent, o sia demà dia 30, en que es continuarà la lectura de l'esmentat Reglament per a la seva aprovació definitiva.

Hem rebut una proclama que l'Orfeó Vilanoví ha escampat entre nostres conveïns, firmada pel seu nou mestre En Manuel Borguñó, quin objecte és la reorganització d'aquella entitat coral.

En ella dona un afectuós saluto al poble vilanoví al fer-se càrrec de la direcció artística de dita entitat i condensa son programa en el lema: «Art, Amor i Pàtria», que va destriant en acertades consideracions que son bell reflexe de l'obra que porten a terme les entitats similars d'altres poblacions importants de nostra terra.

Explica lo que és aquest art, del modo com deu portar-se a terme dita obra i de l'esforç que deuen aportar-hi tots els vilanovins que estimen una entitat cultural i artística com és l'Orfeó Vilanoví.

Els termes de dita proclama son molt encoratjadors i escrita amb molta pulcritud de concepte que mereix nostre aplaudiment; ara sols manca que els orfeonistes responguin a les aspiracions del seu mestre i que els vilanovins coo-perin també a l'obra cultural que es proposa portar a cap l'Orfeó.

Aquest nombre ha sigut revisat per la censura militar.